

LBRIS

We know
books

Editat de **Neverland SRL**.

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin **Editurii Neverland**.

Copyright © 2022, **Editura Neverland**.

! Nicio parte (fragment sau componentă grafică) din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al Editurii Neverland.

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
TANDIN, TRAIAN

Cei mai odioși 100 de criminali români / Traian
Tandin. — București: Neverland, 2022

ISBN 978-606-9018-48-4

821.135.1

Tehnoredactare: Gabriela Anghel
Corectură: Dușa Udrea-Boborel
Andreea Corneanu

Redacție:

tel.: 0732.320.666

e-mail:

editura@neverland.ro

Editura Neverland

Librăria UJmag:

tel.: 0733.673.555; 021.312.22.21

e-mail: comenzi@ujmag.ro

ujmag.ro

Ujmag.ro

TRAIAN TANDIN

CEI MAI ODIOȘI 100 DE CRIMINALI ROMÂNÎ

Când au ajuns în pivnița casei, orice îndoială asupra cauzei dispariției femeii s-a spulberat. În spatele unor borcane de murături, care păreau puse de curând în acel loc, anchetatorii au dat peste o porțiune de pământ afânat. Groapa părea săpată de curând. Pământul era, în acel moment, acoperit de legumele pe care Maria Toader le cumpărase pentru iarnă.

A fost nevoie numai de câteva lovituri de cazma. Într-o groapă de niciun metru, anchetatorii au dat peste cadavrul Mariei Toader. Examenul sumar al cadavrului a arătat că sibianca de numai 52 de ani a fost strangulată. La un examen mai amănunțit în laborator, s-a scos la iveală faptul că femeia a fost îngropată de vie.

Pus în fața faptei, Nicolae Toader și-a recunoscut, parțial, vina.

CUPRINS

1. ION LACHE	5
2. LIXANDRU GHEORGHE PETRE	7
3. ION COVRIG.....	12
4. ȘTEFAN VASILE TERENCE.....	15
5. IOAN BĂLAN	37
6. NICU FLORIȘ	43
7. AXENIA VARLAM	45
8. MARIA PEIA.....	47
9. TUDOR FURTUNĂ.....	49
10. NICOLAE BANU, zis „GURIȚĂ“	51
11. MARTA BARBU	54
12. VASILE TCACIUC	58
13. MARGARETA ȘTEFĂNESCU	62
14. ION ILIE MURANTA.....	65
15. ION HUȘANU, zis „JENICĂ“	67
16. COSTACHE IORDAN, zis „MANAȘCĂ“	71
17. ION SÎRCĂ	73
18. MARIA NAGHI	79
19. ION BOGDAN.....	80
20. PETRE SILBERSCHMIED, zis „ARGINTARU“	82
21. GICĂ CIOC, zis „BALAURUL“	84
22. VASILE SAMȘA, zis „GENERALUL“	87
23. MARIN BUTIFEI	90
24. VICTOR MAGHERU, zis „CAP DE MUSCĂ“	93
25. ȘTEFAN RUGINĂ, zis „FANE CIUNGU“	95
26. TRAIAN FRONESCU, zis „BOIERU“	97
27. TEODORAȘ PASCALE, zis „DINȚI DE LUP“	100
28. MARIE POPÊSCO	103

29. IOAN MICLEAN.....	105
30. NICOLAE PURECICĂ, zis „NAE CHIORU”.....	108
31. CULIȚĂ BURILĂ.....	110
32. IANCU BERILĂ.....	112
33. GHEORGHE COSTICĂ, zis „PREDA”.....	115
34. SIMU GAVRILĂ.....	119
35. GHEORGHITĂ BĂLĂLĂU, zis „GHIȚĂ BRIȘCĂ”.....	125
36. MARIA MIRON.....	128
37. BENONE COMAN.....	131
38. MIRCEA ARDEU.....	134
39. ALEXANDRU MOISE.....	140
40. EUGEN PĂTÎRLĂGEANU.....	148
41. EMILIAN POPESCU.....	151
42. IONA CRUCEANU.....	154
43. HUNA SCHWARTZ.....	160
44. DUMITRA BROTEA.....	163
45. VOICU FISCUCI.....	167
46. GORNIC PASCU.....	172
47. ION RÎMARU.....	177
48. FLOREA RÎMARU.....	188
49. CONSTANTIN NIȚIȘOR.....	196
50. DAN GRIGORAȘ.....	202
51. GHEORGHE BONDOC.....	206
52. GOICEANU MEDIAN.....	213
53. VICTORIA MURGU.....	221
54. AUREL UILECAN.....	229
55. ROMULUS VEREȘ.....	233
56. MARTIN ALZNER.....	246
57. VASILICA TRONARU.....	252
58. EUGEN GRIGORE.....	258
59. ELENA VIȘAN.....	260
60. MARGARETA SZEKERES.....	269

61. DUMITRU CHIRANA.....	275
62. GHEORGHE ALECU.....	280
63. ROMCA COZMICI.....	288
64. GRIGORIȚĂ DRAGU.....	298
65. GHEORGHE MOISE.....	301
66. ELENA VIZITIU.....	304
67. GRIGORE URUC.....	312
68. COSMIN DANIEL ȘTEFĂNESCU.....	314
69. VASILE OBREJA, zis „VICTORAȘ”.....	318
70. MĂNDICA COCIAȘ.....	322
71. GAVRIL HRÎB.....	328
72. NICOLAE PASCU.....	332
73. ȘTEFAN ION CREȚU, zis „BABENCO”.....	336
74. RADA PĂTRAȘCU.....	346
75. ADRIAN STROIA.....	349
76. FLORIN NELU GAVRILĂ, zis „BOBIȚĂ NEAGRĂ”.....	359
77. ROXANA CĂLIN.....	364
78. JIAN BENIAMIN.....	372
79. COSTEL CREȚU.....	379
80. COSTEL MIHALE.....	381
81. LAURENȚIU GABRIEL COTEA.....	391
82. TRAIAN ȚURLEA.....	396
83. EMILIAN ARMEANCA.....	400
84. DAN URSU.....	406
85. VALENTIN BASCU.....	409
86. DORU MITITELU.....	412
87. IONEL BUMBA.....	417
88. AUREL LEUCA.....	422
89. CĂLIN MIHOCI.....	424
90. NECULAI ALBU.....	428
91. ALEXANDRU RĂDULESCU.....	433
92. FLORIAN MIU.....	436

93. FRANCISC TROMBIȚAȘ	442
94. MIHAI OLARIU	447
95. FERENC SUTO, zis „HAIDUCUL“	456
96. OTTO VARADI	459
97. PETRICĂ CIUCĂ	463
98. MARIAN TIULUMEANU	465
99. SÂNDEL LAPTEACRU	467
100. NICOLAE TOADER	471

De același autor au mai apărut:

- *Asasinate în scop de jaf*
- *Căpitan la Crime*
- *Căpitan la Direcția Judiciară*
- *Comisar la Omoruri*
- *Crime homosexuale*
- *Criminali români condamnați la moarte*
- *Criminali români condamnați la pedeapsa capitală*
- *Din jurnalul unui polițist*
- *Homosexualii — asasini și victime*
- *Jocul cu moartea*
- *Judiciarul în alertă*
- *Prințul otrăvurilor*
- *Viețașii*

1. ION LACHE

Tâlharul care, în a doua jumătate a secolului al XIX-lea, împreună cu banda sa, i-a terorizat pe locuitorii multor sate din județele Argeș și Ilfov.

Începând cu anul 1859, o cumplită bandă de tâlhari i-a terorizat pe locuitorii din multe sate ale județelor Argeș și Ilfov. Această bandă era formată din 44 de tâlhari și era condusă de fiorosul Ion Lache, zis „Ciuciu“, țigan fără domiciliu permanent.

În contul acestor bandiți, rechizitoriul Procuraturii Ilfov, din 14 ianuarie 1902, reținea 53 de infracțiuni grave de omor, tâlhărie și furturi. Pentru a vă face o imagine asupra cruzimii acestor infractori, vă prezentăm doar un singur caz: omorul de la Cernica, așa cum a fost relatat în presa vremii:

„Banda tâlharilor, în frunte cu Lache, intră în pădurea Cernica. Cum mergeau ei de-a curmezișul pentru a se ascunde, Lixandru Florea (alt infractor notoriu) le spune celorlalți că a văzut un pădurar cu o pușcă în spinare. Țiganii o iau la fugă, dar, din nefericire, pădurarul reușește să-i zărească. A fost sfârșitul lui, fiindcă tâlharii știau că-i va da de gol. Așa că, fără nicio ezitare, se reped și-l înconjoară. Lache descalecă și-i zice: «Stai pe loc!» Îi pune apoi mâna în piept luându-i pușca și geanta. Nefericitul, care tocmai în acel ceas ieșise la vânătoare, avea și o cățelușă cu el... Băbeanu, un alt tâlhar fioros, îi ia cojocul. Lache îi leagă mâinile cu un căpăstru și-l duce la un loc unde era mai mult desigur.

Toată ziua stau acolo țiganii, cu pădurarul legat de coate și fiecare dintre ei îl păzesc pe rând. Îi mănâncă apoi și merindele. Când se face seară, țiganii încep a vorbi pe limba lor. Lixandru Florea este primul care aduce vorba despre uciderea pădurarului: aceasta ar șterge (zice el) urmele

trecerii lor prin acele locuri. Dinu Simion — pădurarul — înlemneste când aude că toți țiganiii sunt de acord cu executarea lui. Tâlharii se împart pe echipe: unii care să-i facă groapa, unii care să-l omoare, alții care să-l acopere.

Stan Ion Chiriță, Stancu Mihai, Ștefan Gheorghe, Alexe Gheorghe al Lupului și Alecu Bujor sapă groapa cu bricegele lor de la brâu, în lipsă de alte unelte. Când groapa este gata, îl aduc pe pădurar. Acesta, când o vede, simțind că-i era lui de veșnicie, i se înmoaie genunchii și începe a se ruga să aibă milă de el că are șase copii, casă și nevastă. Se jură că nu o să spună nimănui nimic. Rugămintile îi sunt însă zadarnice. Lache Ion îi aruncă un laț pe după gât și începe să tragă de el împreună cu alți tâlhari, până când îi curmă pădurarului zilele. Apoi îl culcă în groapă, îmbrăcat cum era, punându-i pălăria peste el. Văzând că totuși mai respiră, în agonie fiind, Băbeanu se repede asupra pădurarului și-i aplică ultima lovitură de grație, înfigându-i cuțitul în beregată. Totul se terminase: Dinu Simion era mort, iar țiganiii încep a arunca peste el pământ amestecat cu frunze. Îl bătătoresc apoi cu picioarele. Însă nu se mulțumesc cu atât. Stan Ion Chiriță se duce la cățelușă, îi dă un ciomag în cap de o omoară, apoi o îngroapă și pe ea. Credeau că astfel va dispărea orice rămășiță a îngrozitorului lor fapt“.

Ion Lache și cei 24 dintre bandiții care au participat la cele mai cumplite asasinat au fost condamnați la moarte și executați. Restul, care se făcuseră vinovați doar de tâlhărie și furturi, au fost condamnați la muncă silnică pe viață.

2. LIXANDRU GHEORGHE PETRE

În vârstă de numai 17 ani, este autorul unei crime înfiorătoare care, la începutul secolului XX, a zguduit cartierul bucureștean Dudești.

9 iulie 1906. Tinerii din Calea Dudești s-au adunat la hora din Buja-verca. Doi dintre ei — o fată și un băiat — părăsesc grupul, mergând — la propunerea băiatului — să se scalde în Dâmbovița, „dincolo de Vitan“. Cei doi tineri se cunoșteau de două luni. Își scot hainele, rămânând numai în cămăși, și intră agale în apa Dâmboviței. Fata, mai rapidă decât băiatul, înoată înaintea acestuia. Profitând de prilej, tânărul scoate de sub cămașă un cuțit, pe care îl înfige cu repeziciune în spatele fetei. Pe apă apar pete de sânge. Deși corpul fetei nu se mai mișcă, însoțitorul acesteia îi mai dă câteva lovituri de cuțit. Băiatul iese din apă cu priviri hăituite, se îmbracă în grabă și strânge hainele fetei, făcându-le ghem. Se uită în oglinda sângerie a Dâmboviței și azvârle cuțitul în direcția ei. Sare gardul unei curți și îngroapă hainele fetei acolo. Este seară și puțini oameni se mai aventurează la o asemenea oră să se scalde. Silueta tânărului se pierde curând în noapte.

Cadavrul pescuit din apă

Palele morii bat apa ritmic. Ciclul acestora este întrerupt brusc. Inițial, morarul crede că una dintre buturugile care plutesc pe apa Dâmboviței i-a blocat instalația, dar constată cu surprindere că în apă se află corpul unei tinere, aproape dezbrăcată, prins în roata morii. Este anunțat postul de Poliție de la Tânganu. Cercetările efectuate la fața locului duc la concluzia că fata a fost prinsă între paletel morii, dar că ea murise anterior,

stare dovedită de cele șapte lovituri de cuțit care i-au fost numărate pe corp. Fiind vorba despre o crimă, primarul din Tânganu anunță Parchetul Ilfov și Prefectura Poliției Capitalei. De la Parchet se telefonează la Primăria Tânganu, cerându-se „să fie păzit cadavrul până ce vor sosi la fața locului reprezentanții Parchetului“. Ulterior, judecătorul de instrucție Negrea și medicul legist Ionescu se deplasează la fața locului, cei 34 de kilometri fiind parcurși, cu ajutorul unei trăsuri, în două ore. Între timp, sătenii pescuiesc cadavrul din apă, iar medicul legist poate să-i facă autopsia. Conform primelor observații medicale, fata nu era „de bune condițiuni“, din cauză că „avea tălpile picioarelor puțin îngroșate, ceea ce dovedește că a umblat desculță“ și, în consecință, procurorul consideră că fata provenea dintre lucrătoarele „din marginea Capitalei“. Pe corpul fetei sunt numărate douăsprezece lovituri adânci de cuțit, dintre care cinci lovituri aplicate după decesul fetei. Corpul ei fusese acoperit cu câteva cârpe, resturile cămășii în care fusese aruncată în apă după înjunghiere.

Cu moarta în căruță prin toate satele

Cum asupra cadavrului nu au fost găsite acte de identitate, reprezentanții Parchetului au urcat corpul inert într-o căruță pe care au însoțit-o în comunele învecinate. După o zi petrecută în praful și soarele verii, reprezentanții justiției au observat că „sătenii priveau îngroziți la cadavrul fetei și dădeau din umeri“. Râvna celor de la Parchet nu s-a oprit aici. Cadavrul a fost dus la Morga din București, urmând a fi expus celor care doreau să-l identifice. Agenții poliției au fost trimiși prin tot orașul „pentru a cerceta și a-i înștiința pe cei interesați, care ar fi avut vreo femeie tânără lipsă de acasă, despre cele întâmplate“. Doi medici de la Fabrica de Tricotaje au fost chemați la morgă după ce au declarat că „niște lucrătoare“ lipsesc de mai multe zile de la serviciu. Deși medicii au dat curs cererii procurorilor, nu au reușit să le ușureze acestora munca. Zilele treceau, însă identificarea cadavrului bătea pasul pe loc. În disperare de cauză, judecătorul de instrucție Negrea, constatând că servitoarea propriei mătuși lipsește de câteva zile, l-a chemat la poliție pe concubinul acesteia

pentru lămuriri. În același timp, la poliție s-a prezentat și doamna Janeta Bersa. Aceasta a precizat că are o fiică de 21 de ani „care lipsește de două luni de acasă și care are semnalmentele cadavrului“. Niciuna dintre cele două piste nu a dat rezultatele așteptate.

Mama Anicăi recunoaște că fata nu s-a mai întors acasă de la horă

Oamenii continuau să vină la poliție cu sesizări. Astfel, Scarlat Niculescu a susținut în fața subcomisarului Vasile Mușetescu că îl bănuiește de crimă pe propriul său fin, Lixandru Gheorghe Petre, de 17 ani, pe care l-a văzut de mai multe ori în compania fetei, Anica Picu. Subcomisarul a prezentat informația comisarului-șef Adrian Popazu. Sfătuit de superiorul său, subcomisarul s-a îmbrăcat în civil și s-a deplasat la domiciliul băiatului să verifice dacă acesta este acasă. Constatând că băiatul lipsește de la domiciliu de mai multe zile, subcomisarul s-a deplasat în Șoseaua Vitan, la locuința fetei, unde — spre surprinderea sa — a constatat că mama tinerei a negat că ar avea o fată cu numele Anica. Curioasă din fire, femeia l-a întrebat în cele din urmă pe subcomisar de ce este așa de interesat de fata respectivă. Așa a aflat că Lixandru Gh. Petre a furat 1 000 de lei, fugind împreună cu Anica. Informația oferită de agentul poliției nu era reală. Acesta voia să constate dacă există o legătură între Lixandru și Anica. Dialogul dintre cei doi a continuat, femeia recunoscând că are o fată, Anica, ce „lipsește de duminică, de când a plecat la hora din Bujaverca, în Calea Dudești“.

Poliția pune ochii pe Lixandru

Poliția Capitalei l-a reținut pe Lixandru Gh. Petre (13 iulie 1906), la ora 7:30, fiind dus la Circa 33 de Poliție. Comisarul Adrian Popazu l-a interogat pe tânăr. Încolțit de întrebările comisarului, Lixandru Gh. Petre a recunoscut că Anica a fost amanta lui și a omorât-o, pentru că „il urmărea încontinuu și-l plectisea cu dragostea“. Comisarul Adrian Popazu a anunțat Prefectura Poliției despre declarația suspectului. Romulus Voi-

nescu, șeful Siguranței, s-a deplasat la Circa 33, continuând interogatoriul, din dorința de a afla unde sunt hainele fetei și arma crimei. Lixandru a afirmat că hainele fetei au fost ascunse într-o grădină de pe malul Dâmboviței. A doua zi, Romulus Voinescu, Mușetescu și Adrian Popazu s-au deplasat împreună cu suspectul la fața locului pentru reconstituire. După câteva minute de căutare prin desiș, s-a găsit o legătură care conținea o bluză și o fustă de culoare albastră, un jupon roșu, o pereche de pantofi galbeni și un șorț. Arma crimei nu a fost găsită, deși agenții de poliție și-au dat toată silința.

Deși se iubea cu Lixandru, Anica era însărcinată cu altul

Romulus Voinescu a considerat mobilul crimei ca nesatisfăcător. Cei doi tineri erau la vârsta la care băteau la porțile vieții. În mod cert, între cei doi ar fi trebuit să intervină un ibovnic al fetei, ceea ce ar fi putut provoca gelozia băiatului și reacția violentă a acestuia. Anchetatorii au mai luat în calcul și posibilitatea ca fata să nu fi fost totuși surprinsă de prietenul ei în compania altui băiat. De la mama Anicăi, procurorii au aflat că fata făcuse două avorturi și că, în momentul în care fusese omorâtă, era însărcinată în luna a doua. Lixandru a observat la horă că Anica a fost curtată de mai mulți tineri, prilej de a afla, „turbat de mânie“, că fata are un amant. Știa că este însărcinată. Și-a spus că este posibil să nu fie tatăl copilului care urma să se nască. În acel moment, s-a hotărât să-și omoare iubita. Cuțitul l-a cumpărat cu 1,60 de lei de la un armurier din Piața Sfântul Anton. Lixandru și Anica se cunoșteau de două luni. Ambii lucrau la o grădină. Fata era deosebit de frumoasă și trecută de 20 de ani. Băiatul, slab, palid, avea 17 ani împliniți și „făcea parte dintre nenumărații pungăși din Vitan și din împrejurimile Abatorului, care desfășoară teroare printre locuitorii din partea locului“. Lixandru Gh. Petre a ajuns unde îi era locul, la închisoarea Văcărești. Doamna Voinea, mama lui, a fost singura care a regretat moartea fetei. Potrivit declarației pe care a făcut-o la tribunal, își

considera odrasla „un băiat rău, leneș și chiar pe mine m-a amenințat că mă aruncă în Dâmbovița“.

3. ION COVRIG

De Crăciun, în 1924, un bătrân de 70 de ani a ucis o femeie pentru a-și păstra faima de prezicător.

Lui Ion Covrig din comuna Hida i se dusese vestea în tot județul Sălaj ca mare prezicător. În schimbul unor sume modeste, le ghicea viitorul, având printre „clienți“ îndeosebi femei de la țară, mai dispuse să ia în serios diferite „semne“ și mai încrezătoare în puterea sa de a scurta ziua de mâine. În multe cazuri, prezicerile se adevereau și vorba umbla repede, alimentată și de exagerările celor care povesteau despre uluitoarea capacitate a bătrânului.

...Dar în ultima vreme ghicitorul o scrântește tot mai des. E drept că prevestirile neîmplinite se uitau cu timpul, oamenii stăruiind mai mult asupra reușitelor. Și totuși, ajuns la vârsta de 70 de ani, Ion Covrig vedea că lumea îl vizitează tot mai rar, „clientela“ îi scădea pe zi ce trecea, iar faima începuse să se cufunde în umbră. Trăind singur, neavând alte mijloace să-și câștige existența, bătrânul începuse să-și privească așadar cu neliniște propriul viitor.

Într-o zi din preajma Crăciunului, Imre Bobola, o consăteancă rămasă văduvă de mai mulți ani, se gândi să-și cerceteze soarta, să afle dacă nu-i vreun rost să se recăsătorească. Se duse deci la Ion Covrig, prezicătorul. Avea încredere în prezicerile lui și, deopotrivă, o speranță vagă o îndrumase către cercetarea zodiilor...

Dar... lucru de mirare: ghicitorul nu „citise“ niciun semn bun privind viitorul ei; nici gând de măritiș sau de vreo legătură serioasă... Ba mai mult: cam stingherit, încercând să-i vorbească pe ocolite, Ion Covrig îi făcu prezicerea cea mai sumbră cu putință:

— Dumneata nu mai ai zile multe. În Ajun de Crăciun o să-ți se întâmple ceva cumplit. Bine-ar fi să-ți pregătești cele convenite pentru înmormântare...

Imre Bodola plecă de la prezicător copleșită de spaimă. Mai erau câteva zile până la „termenul“ ce i se înfățișase. Gândul la căsătorie îi dispăruse cu desăvârșire; acum se gândea cum să evite inevitabilul, cum să se fească de întâmplarea cumplită ce o pândea în Ajunul Crăciunului.

În dimineața de Ajun, văduva se hotărî: va petrece ziua la niște rude în satul vecin; se gândea că acolo, între ai ei, va fi oarecum la adăpost...

La masa de prânz, frugală — era doar în postul Crăciunului —, ea mănca fără poftă și așteptându-i pe ceilalți de la masă să ia prima îmbrăcătură. Gazdele băgară de seamă această reținere și căutară să afle care-i cauza. Atunci femeia nu mai putu ascunde cumplita frământare: prezicerea îngrozitoare pe care moș Covrig i-o făcuse pentru ziua de Ajun.

Gazdele săriră cu gura pe ea: cum să ia în seamă vorbele nesăbuite ale bătrânului; moșul, Dumnezeu să ne ierte, își cam pierduse judecata, iar harul lui, dacă-l avusese vreodată, îi cam secase, și-n ultima vreme nu mai făcuse nicio prezicere care să se îplinească... „Nimeni nu poate ști zilele omului, așa că fii pe pace, dragă, nu te paște nicio primejdie!“

Atât de bine o încurajară și-o liniștiră, încât biata femeie se întoarse acasă pe înserat, liniștită, mai trebăluie ceva prin casă și se duse la culcare.

...A doua zi, o vecină veni să-i facă urările de Crăciun. Bătu în ușă, nu primi răspuns, i se păru ciudat și împinse ușa. Ușa nu era încuiată; nu prea era obiceiul în satul lor. Și o văzu pe Imre Bodola întinsă pe pat, cu fața ca de ceară, nemișcată... moartă!

Așadar, moșul Covrig avusese dreptate. Și uite că nu-și pierduse puterea de prezicător...

Șeful postului de jandarmi, și el mirat de împlinirea prezicerii, se duse acasă la bătrân să-l mai întrebe de vorbă... Dar vorba nu prea se lega, moș Covrig era mai ursuz ca de obicei, iar jandarmul iscodea cu ochii peste tot prin casă. La un moment dat, cu o mișcare bruscă, el întoarse salteaua de